

Thema De gemeente, de *familia Dei*, het huisgezin van God

Thema verbondenheid
Robert Doornenebal
6 maart 2016

Team Kerngroepen

De Lichtboog

Broers en zussen

Suggesties om te beginnen:

Wat betekent 'familie' voor jou? Maak eens twee rijtjes; één met voor en nadelen van je eigen familie en één met voor en nadelen van de gemeente als familie. Wat lees je uit deze rijtjes?

Om te zingen:

Opw 194
Opw 351
Opw 576
Opw 557

Om te lezen:

Efeziërs 2: 19
Maleachi 2: 10
Marcus 3: 20-21, 31-35
Marcus 10: 28- 30
Lucas 22: 14-24

Tip voor de kerngroep:

Een grote variatie aan 'Familie regels' vind je op allerlei interieurborden. Welke Bijbelse regels vinden jullie als kerngroep bij de Lichtboog horen? Je kunt bijv. beginnen met:
In deze familie.....

Inleiding

In het Nieuwe Testament worden er verschillende beelden voor de kerk gebruikt, verrassend is dat het meest gebruikte beeld dat van een familie of gezin is. Wij zijn de 'huisgenoten van God', zoals Paulus het zegt in Efeziërs 2 vers 19. Samen vormen wij Gods *oikos*, zijn huishouden, zijn gezin. Bedenk eens hoe vaak we in de Bijbel lezen over 'broeders' en 'zusters'. Over God als onze 'Vader'. Over onze geestelijke 'voorvadersen', dat is terug in de tijd. En over 'erfgenamen' – dat gaat naar de toekomst toe. Al die uitdrukkingen zijn indirecte verwijzingen naar de kerk als een *extended family*, een uitgebreide familie.

Geloofsfamilie

Het idee van een geloofsfamilie, God als Vader van zonen en dochters, treffen we al aan in het Oude Testament (vgl. Deut. 14:1). In het Oude Testament lezen we vooral over Israël als volk van God. Maar in Jesaja 16:16 vraagt de profeet: "U bent toch onze Vader? In Maleachi 2:10 staat: "Hebben wij niet allemaal dezelfde vader, heeft niet een en dezelfde God ons geschapen? Waarom behandelen wij elkaar dan zo trouweloos en schenden wij het verbond dat hij met onze voorouders sloot? Het appel dat van deze tekst uitgaat, is helder: als je samen met anderen een geestelijke familie vormt, dan volgt hieruit een bepaald gedrag. Er zijn dan bepaalde dingen die je wel moet doen, zoals trouw zijn aan elkaar, en dingen die je moet nalaten.

Want iedereen die de wil van God doet....

Lezen: Marcus 3: 31 - 35

In de cultuur van het Midden-Oosten waarin Jezus optreedt, is je eigen familie de belangrijkste groep waartoe je behoort. Het belang en de eer van je familie gaat vóór alles. En jouw eigenbelang is daaraan ondergeschikt.

Maar Jezus doorbreekt dit culturele patroon. Hij laat zien dat er nog iets belangrijkers is dan je familie. Namelijk de relatie met God. Het zoeken van Gods wil en die doen. Iedereen die de wil van God doet, die is mijn broer en zuster en moeder, zegt Jezus. Let op het woordje 'iedereen', in Marcus 3:35. *Iedereen* die God als allerhoogste prioriteit heeft, maakt deel uit van de geestelijke familie van Jezus. Jezus trekt de kring van Gods volk – of Gods familie – veel breder dan gebruikelijk was in de tijd van het Oude Testament.

Vanaf het begin van zijn publieke optreden beschouwt Jezus zijn volgelingen als zijn eigenlijke familie. Aan het eind van zijn leven is dit nog steeds zo. Het vieren van het Pascha was namelijk typisch een familiegebeuren (vgl. Ex. 12:3-27). Dus het feit dat Jezus het Pascha met zijn discipelen viert, laat zien dat zij samen een familie vormen, een geestelijk gezin.

Nieuwe familie

Lezen Marcus 10: 28-30

Juist hiervoor was er de scène van de rijke jongeling die geen afstand kon doen van zijn bezit. *Maar* wij hebben wél alles achtergelaten, zegt Petrus!

In de tijd van het Nieuwe Testament waren er mensen die enorme offers brachten voor Jezus: ze lieten letterlijk alles en iedereen achter zich om Hem te volgen, en kregen daarbij te maken met vervolging. Daar spreekt Jezus ook over.

Ook vandaag zijn er christenen die onvoorstelbare offers brengen. Wat Jezus hun voorhoudt, is dat wie zijn biologische familie kwijtraakt, er een nieuwe familie voor terugkrijgt. Dat is de kerk, de *familia Dei*, het huisgezin van God! En de kerk voorziet in wat je nodig hebt om te kunnen leven. Daar gaat het om bij de 'huizen' en de 'akkers', die Jezus hierna noemt.

Geloofsgesprek:

1. Lees de hoofdgedachte van de preek hiernaast.

Lees daarbij de verzen uit Marcus 3 en 10. Hoe kijk jij aan tegen deze Bijbelse gedachte?

2. Toen Ahmed nog moslim was, had hij nauwe banden met zijn familie en had hij veel relaties in en rond de plaatselijke moskee. Maar toen Ahmed christen werd, verbrak zijn familie alle contact met hem. In plaats daarvan was er de kerk. Dan zag Ahmed zijn nieuwe geloofsgenoten, één keer per zondag, ongeveer vijf kwartier – soms met koffiedrinken na de dienst. Of hij kwam ze tegen tijdens een doordeweekse activiteit, tussen acht en tien uur 's avonds. Na anderhalf jaar keerde Ahmed terug tot de islam. De kerk was voor hem niet het nieuwe gezin geworden waarop hij had gehoopt en wat hij nodig had. Een actueel probleem. Wat vind je van de hechtheid van onze christelijke gemeenschap? Wat heb jij nodig?

3. Bekijk het filmpje op You Tube en bespreek eens met elkaar wat je erin aanspreekt. Hoe kun je als kerngroep 'extended family' voor elkaar worden? Wil je dat en wat is daarvoor nodig?

4. Familie zijn lijkt vaak vorm te krijgen rond de maaltijd. Of je nu in een gezin leeft of single bent; hoe open is jouw huis en tafel?

5. De familie van Jezus is een *familie met een missie*. Welk beeld heb jij daarbij? Hoe kunnen we dit misschien nog beter vormgeven?

De hoofdgedachte van deze preek is: **de navolging van Jezus, oftewel discipel-zijn, betekent een fundamentele switch in identiteit, loyaliteit en toewijding. Niet langer staat de natuurlijke familie centraal, maar de trouw aan Jezus. Én aan de nieuwe familie die zich rondom Hem vormt.**

Maar vandaag is voor sommige christenen de kerk, het gezin van God, niet echt belangrijk. Ze erkennen dat de plaatselijke gemeente voor hen hooguit een bijzaak is, geen hoofdzaak.

Toch zijn veel mensen op zoek naar een hechte gemeenschap, naar echte relaties en verbondenheid. Het is knap uitgebeeld in een reclamefilmpje.

Filmpje <https://www.youtube.com/watch?v=AXXPIk4v6aw>

Dit filmpje kan helpen om de woorden van Jezus te verbinden met mensen in onze eigen tijd en cultuur. In deze reclame houdt de hoofdpersoon een feestje, en je ziet hoe enorm hij geniet van de warme relaties met zijn uitgebreide familie.

Proef je hier de dorst naar echte *community*, gemeenschap?

Wat betekent dit alles voor ons in De Lichtboog. Wat betekent het praktisch om samen een geestelijke *familie* te vormen in de zin zoals Jezus ons dit voorhoudt? Wat gaat er goed, waar zijn we dankbaar voor? Laten we daarmee beginnen. Want er gebeuren heel mooie dingen in De Lichtboog. Hoe kunnen wij een aantrekkelijke 'extended family' zijn, die ruimte biedt aan gasten – echte gastvrijheid? Immers de geestelijke familie is er niet alleen voor zichzelf.

Met liefdevolle en genadige ogen kijken naar elkaar

Je kiest je familie niet uit. Ook je geestelijke familie niet. Het samenleven als familie is niet altijd makkelijk, er kan veel mis gaan. Dat heeft Jezus zelf ook meegemaakt.

Lezen Lucas 22: 14-24

Jezus zegt: "Ik heb er hevig naar verlangd dit Pesach maal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt" (vers 15). Jezus zag erg uit naar deze laatste maaltijd met zijn geestelijke familie. Maar wat gebeurt er: de broers gaan ruziemaken! Er ontstond "onder hen onenigheid over de vraag wie van hen de belangrijkste was" (vers 24). Wat moet dat een afknapper zijn geweest voor Jezus!

En zo vallen wij elkaar, of onszelf, ook vaak tegen. Zonder de genade van God kunnen wij geen duurzame gemeenschap vormen. Maar met die genade van God is dit wél mogelijk. Want wat zegt Jezus na zijn Opstanding tegen de twee Maria's, in Mattheüs 28:11: "Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan". Jezus noemt de discipelen zijn 'broeders'! Dat gaat dus over degenen die ruziemaakten tijdens hun laatste Pesach viering. En die Hem daarna, rond het dieptepunt van zijn leven, allemaal in de steek hadden gelaten!

Is het niet geweldig liefdevol en genadig van Jezus, dat Hij deze mannen die zó tekort waren geschoten, de eretitel geeft van 'broeders'? En is het niet bemoedigend om te beseffen dat God ook van jou houdt, en jou genadig is, ook al heb je er misschien een potje van gemaakt? En dat Hij ons allemaal tegelijk voorhoudt: wij zijn zussen en broers van elkaar, samen vormen wij het gezin van God.

Zullen wij God vragen of Hij ons ook zulke ogen wil geven?